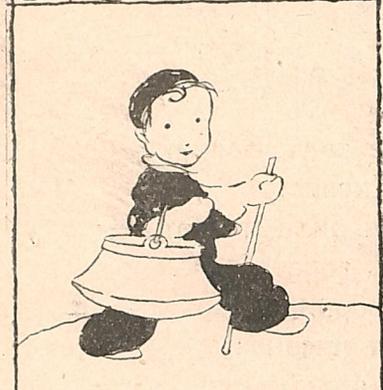
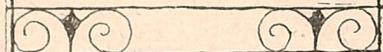

ЮНАКЪ.

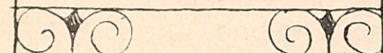
Гледайте му боя:
Нѣма метъръ даже,
А пѣкъ какъ се хвали —
Съ прѣстъ шѣлъ да ме смаже.

Всѣки день на обѣдъ
Носѣлъ той чорбата
На своитѣ братя
Чакъ далечъ въ нивята.

Страхъ не знаелъ шо е,
Срещалъ мечка сива
И на нея можелъ
Самъ да ѝ надвива. . .

Затова въ трѣнака
Скрихъ се да го чакамъ.
Щомъ мина, залаяхъ
Както азъ си зная.

Ехъ че се уплаши
Тозъ юнакъ безстрашенъ!
Хукна презъ нивята
И се запремята

Долу по баиря
Право къмъ селото,
Въ близкитѣ ливади
Мушна се въ сѣното. . .

ВКА-